

Odpowiedzialność za zawarcie umowy kredytu przez osobę nieumocowaną

*Glosa do wyroku Sądu Najwyższego z 17 stycznia 2017 r.
(IV CSK 143/16)¹*

Osoba, która w chwili składania oświadczenia woli w imieniu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością nie była już – na skutek wygaśnięcia mandatu – członkiem zarządu, odpowiada na podstawie art. 39 k.c. w związku z art. 14 u.k.r.s. wobec kontrahenta działającego w dobrej wierze, w zaufaniu do wpisu w Krajowym Rejestrze Sądowym wskazującego tę osobę jako członka zarządu spółki.

DOMINIKA WAJDA

I. Wyrok SN z 17.01.2017 r. dotyczy dwóch kwestii: wyboru właściwej podstawy odpowiedzialności cywilnoprawnej ponoszonej przez byłego członka zarządu spółki z o.o. za zobowiązania spółki wobec kontrahenta (banku) działającego w zaufaniu do dokonanych w KRS wpisów oraz sposobu wykładni pojęcia należytej staranności podmiotu profesjonalnego (banku).

II. Powód (bank PKO S.A.) zawarł 5.01.2009 r. ze spółką z o.o. umowę kredytu bankowego. W imieniu spółki jako prezes jej zarządu umowę podpisał pozwany Janusz W. Ponieważ dług nie został spłacony, bank wystawił bankowy tytuł egzekucyjny. Egzekucja okazała się jednak bezskuteczna. W związku z tym powód podjął działania w celu dochodzenia roszczeń od członków zarządu w oparciu o art. 299 k.s.h. Okazało się wówczas, że pozwany Janusz W. został powołany w skład zarządu spółki z o.o. 30.11.2001 r., zaś umowa spółki nie określała kadencji członków zarządu. W rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego ujawnione były nieaktualne dane odnośnie do członkostwa w zarządzie. W momencie podpisywania umowy kredytu bankowego Janusz W. nie był członkiem zarządu, jednak działał on w przekonaniu, że nim jest. Dnia 10.06.2010 r. ustanowiony został kurator spółki, który nie doprowadził do powołania zarządu ani do potwierdzenia dokonanej przez pozwanego umowy kredytu bankowego.

¹ Monitor Prawa Bankowego 2017, nr 12.